

[Oluf Pedersen.]

Deltagelse i Ungdomslejr og Beskæftigelsesforanstaltninger regnes for Arbejde i den nævnte Betydning. Det er meget vigtigt, at de unge faar Arbejde, og hvis man fortsat som nu desværre undertiden forbeholder Arbejde for de ældre og søger at spise de unge af med Understøttelse i Stedet for, gør man Uret imod de unge; og kan Lovens Strengthed med Hensyn til Understøttelse til de unge føre til, at man ikke som hidtil i nogen Grad udelukker de unge fra Arbejde, vil det være et meget stort Gode.

Meget omstridt har den forlængede Karenstid været. Efter Tilføjelsen i § 16, Stk. 5, kan den, der i de sidste tre Maaneder har tjent over det normale i et Fag, faa en tilsvarende Forlængelse af Ventetiden, dog ikke ud over 45 Dage. Da Forsorgsloven udelukker, at der i denne Tid ydes Hjælp uden Retsvirkninger, er det en meget streng Bestemmelse; men selve Princippet i Bestemmelsen synes jeg er rigtigt, thi det er urimeligt, at den, der tjener et helt Aars Løn paa et halvt Aar, skal have Tilskud fra det offentlige, medens den, der arbejder hele Aaret og maaske endog faar en mindre Løn, skal klare sig selv, ja, endog være med til at betale en stor Del af sin surt erhvervede Løn til sin arbejdsløse Kammerat. Om de 3 Maaneder er for kort Tid, kan omstrides, og kan der blive Enighed om en Ændring, skal jeg gerne gaa med til at sætte 6 Maaneder i Stedet for.

Det skal ikke være nogen Hemmelighed, at jeg ikke tror, at de arbejdsløse vil være i Stand til at klare sig i de 3 Maaneder uden Understøttelse. Derfor har jeg ønsket, at der blev ydet Hjælp ogsaa til dem, der tjente ekstra meget, fra deres Arbejdsløshedskasse, men at denne Hjælp blev ydet uden Statstilskud i en vis Tid. Desværre har jeg ikke faaet dette lovfæstet i Udvalgets Forslag. Man mente, at det var noget Staten utedkommende. Men det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der er intet i Vejen for, at der kan oprettes særlige Kasser uden Statstilskud til Understøttelse i Karenstiden, og jeg maa meget henstille, at det sker; antagelig vil det betyde, at højst $\frac{1}{6}$ af Merfortjenesten maa afgives til Dækning for Understøttelse i Karenstiden.

En saadan Forsikring er endda meget mere tiltrængt for de faglige Omraader, der faar en generel Forlængelse af Ventetiden efter Stk. 8 i samme Paragraf; den rammer jo ogsaa dem, der ikke har tjent noget ekstra. Men jeg tilføjer, at for min Skyld maa dette Stk. 8 godt gaa ud, naar man beholder Tilføjelsen til Stk. 5. Men i alle

Tilfælde bør Kasserne oprette de særlige Afdelinger, for at ikke Bestemmelsen, hvor rimelig og principielt rigtig den end er i sig selv, skal komme til at volde Ulykke. Som det nu er, opfordrer man Folk til at søge det kortvarige, højt betalte Arbejde paa det faste Arbejdes Bekostning. Det har sikkert medvirket til at gøre den kedelige Lov om Landbrugets Arbejdskraft nødvendig. Det har været mit Haab, at vi ved den her foreslaaede Ændrings Gennemførelse skulde kunne undgaa Love som den om Landbrugets Arbejdskraft ved, at den blev uødvendig i Fremtiden.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Aage Henriksen: Det er blevet sagt om de foreslaaede Ændringer i Socialreformen, at de ikke har til Hensigt at stille Arbejderne daarligere, men i første Række kun gaar ud paa at gøre Kontrollen mere effektiv. Alligevel kan jeg ikke se rettere, end at Adgangen til at opnaa Hjælp for arbejdsløse paa flere Punkter vil blive vanskeliggjort, dersom Forslaget vedtages. Vi Nationalsocialister har aldrig været Tilhængere af Understøttelsespolitikken og har ofte foreslaaet, at den skulde gøres overflødig, dels ved at skaffe de arbejdsløse Arbejde og dels ved at indføre en almindelig Forsikringsordning, men ingen af Delene er blevet gennemført. Som det er nu, bliver Samfundet derfor nødt til at hjælpe dem, som ikke er i Stand til at opretholde Livet paa anden Maade, fordi de enten er arbejdsløse, gamle eller paa anden Maade ude af Stand til at skaffe sig en Indtægt.

I Dag er Forholdene, takket være Regeringens famlende Politik, vanskeligere for Arbejderne end nogen Sinde tidligere. Den voldsomme Prisstigning har gjort det næsten umuligt for selv beskæftigede Arbejdere at slaa sig igennem. Hvor meget værre maa det saa ikke være for den arbejdsløse. Derfor har vi Nationalsocialister den Opfattelse, at den foreslaaede Ændring i den sociale Lovgivning vil virke som en haard og knuende Uretfærdighed over for de Grupper i Samfundet, som har det daarligst, thi det maa ikke glemmes, at Krigens Byrder ikke tilnærmelsesvis i samme Grad er blevet væltet over paa de besiddende som paa de arbejdende Dele af Folket.

Hvis Regeringen virkelig havde ønsket at gøre noget effektivt til Gavn for det danske Folk og specielt for den Del af det, som er uden Beskæftigelse, kunde den have afskaffet Arbejdsløsheden, saaledes at der overhovedet ikke vilde have været Grund